

выводили з експерименту шляхом декапітації під ефірним наркозом на 1, 3, 7, 14 та 21 день після оперативного втручання. Виконувався розтин із подальшим дослідженням кишки у місці анастомоза шляхом пневмопресії. При роботі з експериментальними тваринами керувалися "Європейською конвенцією по захисту хребетних тварин, які використовуються в експериментальних і інших наукових цілях" (Страсбург, 18.03.86). Догляд за тваринами здійснювали відповідно до норм і вимог, розроблених згідно з кодексом Ради Міжнародних медичних організацій "Міжнародні рекомендації для проведення медико-біологічних досліджень з використанням тварин". Отримані результати: дослідження продемонстрували, що анастомоз, накладений із використанням медичного клею «Butyl cyanoacrylate» на 1 добу був на 61%, на 7 добу – на 9,6%, на 14 добу – на 2,3% міцніше, ніж звичайний анастомоз, про що свідчать дані, отримані шляхом пневмопресії. Тиск розриву кишки у пацюків першої групи на 1 добу становив $21 \pm 1,66$ мм рт. ст., у другої групи - $34 \pm 3,14$ мм рт. ст; на 7 добу становив $124 \pm 1,02$ мм рт. ст., у другої групи - $136 \pm 4,56$ мм рт. ст; на 14 добу у всіх щурів другої групи досягає свого максимуму в 300 мм рт. ст., а в щурів першої групи становить $293 \pm 4,67$. На 21 добу після операції у щурів обох груп відмічено повне загоєння у ділянці анастомозу. Висновки: більший тиск розриву кишків у щурів першої групи свідчить про те, що використання медичного клею «Butyl cyanoacrylate» підвищує міцність анастомозу та зменшує ризик виникнення його неспроможності у ранньому післяопераційному періоді.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМА ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ р.ДНІПРО В УКРАЇНІ

Грудницький А.А.

Науковий керівник: к.мед.н. Шаравара Л.П.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра загальної гігієни та екології

Мета: Вивчити сучасні проблеми екологічного стану р. Дніпро в Україні.

Матеріали та методи: Оцінка та аналіз літературних даних за останні 10 років щодо екологічного стану р. Дніпро в Україні та Запорізькій області. Отриманні результати: Життя в промисловому центрі України має доволі багато проблем екологічно-побутового характеру. І однією з головних проблем є якість питної води. Дніпро – одна з найбільших водойм Східної Європи, що простягається через 3 країни. Значний антропогенний вплив шляхом змінення русла ріки (побудова ДніпроГЕС), промислові та побутові скиди, загальний екологічний стан, засміченість берегів та дна значною мірою впливає на процеси самоочищення та оздоровлення басейну р. Дніпро у місті Запоріжжя. Основною метою санітарних служб міста є постійний контроль та моніторинг поверхневих, ґрунтових та стічних вод. Ми пропонуємо використати альтернативний метод контролю поверхневих вод – фотоаплікацію. Промислові викиди та інші антропогенні забруднювачі у більшості випадків шкідливі для ґрунтових мікроорганізмів і створюють анаеробні умови, які можна виявити за допомогою даного методу. Метод дає змогу постійного контролю якості води шляхом аналізу мікрофлори, що є найбільш чутливою до найменших змін у складі поверхневих вод. Цей метод є доволі простим у виконанні, аналізі отриманих результатів та займає невеликий проміжок часу. Інтенсивність протікання окисно-відновних процесів у донних відкладеннях залежить від активності мікроорганізмів і від їх якісного складу. Висновки: Для подальшого аналізу екологічного стану поверхневих вод планується у кінці квітня та на початку травня провести відбір та дослідження донних відкладень р. Дніпро у м. Запоріжжя за допомогою методу фотоаплікації для встановлення ступеня забруднення.

ДО ПИТАННЯ ПАТОМОРФОЗУ В КЛІНІЦІ МЕЖОВИХ СТАНІВ

Гук Г.В.

Науковий керівник: д. мед. н., проф. Чугунов В.В.
Запорізький державний медичний університет

Кафедра психіатрії, психотерапії, загальної та медичної психології, наркології та сексології

Протягом останнього десятиліття структурна характеристика «малої» психіатрії (розділу, що об'єднує переважно психогенні, невротичні та патоперсоналогічні психічні розлади) зазнає істотних змін. Відомі раніше нозоформи з клініки межових станів втрачають деякі специфічні, встановлені актуальними лікувально-діагностичними протоколами, ознаки, водночас набуваючи нових рис. Це призводить до ускладнення диференційної діагностики